

אדם - ביחד נפרד

בראשית א'-ב'

(כו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בְדֶגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְבְהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ: (כז) וַיְבָרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: (כח) וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבִּשְׁתֶּהּ וּרְדוּ בְּדֶגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיַּה הָרֹמֵשֶׁת עַל הָאָרֶץ:

(כ) וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ: (כא) וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אֶחָת מִצַּלְעָתָיו וַיִּסְגֶּר בָּשָׂר תַּחְתָּנָה: (כב) וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבָאֶהָ אֶל הָאָדָם: (כג) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפֶּעַם עִצָּם מֵעַצְמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָה זֹאת: (כד) עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד:

רש"י על פרק א'

זכר ונקבה ברא אותם - ולהלן הוא אומר (בראשית ב) ויקח אחת מצלעותיו וגו' במדרש אגדה שנבראו שני פרצופים בריאה ראשונה ואח"כ חלקם. ופשוטו של מקרא כאן הודיעך שנבראו שניהם בששי ולא פירש לך כיצד ברייתן ופירש לך במקום אחר:

שמן למאור

סוגיית יצירת האדם מרתקת! בפרק א' מופיע שנבראו זכר ונקבה, ובפרק ב' שמתוך הזכר הפריד חלק ויצר ממנו את הנקבה. פעולת ההפרדה הזו נקראת 'נסירה' בלשונה של תורת הסוד, והיא מלמדת את העקרון שעליו מושתת העולם כולו.

הישות הנקראת 'אדם' היא כשיש חיבור בין איש ואישה. ולכן כשבוראים את ה'יצור' האנושי הם נבראים ביחד. אבל, כדי שלא יהיה האדם 'גולם' או 'חיה' רגילה שהינה פאסיבית לאורך כל חייה, נדרש הוא להרכיב את עצמו מחדש בידיו! בעצמו! (ורמז במילה - 'עצם מעצמי') ושם כך מפרידים את האישה מהאיש ובוראים אותם כנפרדים זו מזה, ומעתה 'אדם' יהיה כשיפגשו איש ואישה ויחליטו **שחיהם משותפים!**

השיתוף אינו סתם חיבור שמעלה את הסכום הכולל. השיתוף הוא מציאות חדשה עם כללים חדשים ומהות שונה. ואם נביט בכל הבריאה נראה שהדבר הראשון שעשה הבורא בבריאת העולם הוא להפריד בין האור והחושך. כל סקאלת התאורה מחושך ועד אור משמשת את הבריאה. אין דבר שנברא יחיד בעולם, כל מציאות בנויה משיתופים וחיבורים.

בריאת האדם מורה על יסוד זה דרך הרעיון השורשי - תחילה נברא האדם המתובר, לאחר מכן הוא מופרד לאיש ואישה שצריכים להרכיבו מחדש. הייעוד נקבע בבריאה הראשונה והדרך למימוש בבריאה השניה.

נקודות לדיון:

- האם אנו מבינים שאנו חייבים את השיתוף?
- איך אנו חווים את השיתוף ואילו כללים אנחנו נותנים לחיים משותפים?
- איך בתוך המסגרות שלנו אנחנו יכולים לעודד ולפתח שיתוף מפרה ומצמיח?

